

Преюдициален въпрос

Следва ли член 1 от Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE), и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) ⁽¹⁾, клауза 1 от приложението към Директива 1999/70/ЕО, клауза 4 от приложението към Директива 1999/70/ЕО и общият принцип на правото на Общността за недопускане на дискриминация да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда за срочните трудови договори, чието времетраене надхвърля 6 месеца, различни (по-неблагоприятни от гледна точка на работника или служителя, който е нает на основание на срочен трудов договор) принципи от тези, които уреждат определянето на срока на предизвестие при прекратяване на трудовите договори за неопределено време, и по-специално не допускат ли национална правна уредба (член 33 от Кодекса на труда от 26 юни 1974 г., [...], по-нататък: „КТ“), която предвижда, независимо от прослуженото време на работника или служителя в предприятието, двуседмичен срок на предизвестие за прекратяване на срочните трудови договори, чието времетраене надхвърля 6 месеца, при положение че срокът на предизвестие за прекратяване на трудовите договори за неопределено време зависи от прослуженото време на работника или служителя в предприятието и може да трае от две седмици до три месеца (член 36, параграф 1 от [КТ])?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване, отправено от Úřad průmyslového vlastnictví (Чешка република) на 29 януари 2013 г. — MF 7 a.s./MAFRA a.s.

(Дело C-49/13)

(2013/C 141/16)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Úřad průmyslového vlastnictví

Страни в главното производство

Жалбоподател: MF 7 a.s.

Ответник: MAFRA a.s.

Преюдициални въпроси

- Трябва ли член 3, параграф 2, буква г) от Директива [2008/95/ЕО] ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че за да се прецени дали заявител на марка е действал добросъвестно са релевантни само обстоятелства, настъпили преди или към момента на подаването на заявката за марката, или могат да се вземат предвид и обстоятелства, настъпили след подаването на заявката като доказателства в подкрепа на факта, че заявителят е действал добросъвестно?
- Необходимо ли е да се приложи Решение по съединени дела C-414/99—C-416/99 ⁽²⁾ общо за всички дела, в които се преценява дали притежателят на марка е дал съгласието си за поведение, което може да доведе до отслабване или ограничаване на неговите изключителни права?

- Възможно ли е да се направи извод за добросъвестност от страна на заявител на по-късна марка от факта, че притежателят на по-ранна марка е сключил споразумения с него, въз основа на които този притежател е дал съгласие за публикуването на периодични печатни материали, чието наименование е сходно с това на марката, заявена от заявителя на по-късната марка, дал е съгласие за регистрацията на посочените печатни материали от заявителя на по-късната марка и му е предложил подкрепа за тяхното публикуване, въпреки че съответните споразумения не уреждат изрично въпроса за правата на интелектуална собственост?
- В случай че обстоятелствата, настъпили след подаването на заявката за марка също могат да бъдат релевантни за преценката дали заявителят на марката е действал добросъвестно, възможно ли е при условията на евентуалност да се направи извод, че заявителят е действал добросъвестно, поради факта че притежателят на по-ранната марка съзнателно е търпял съществуването на спорната марка в продължение на поне десет години?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25).

⁽²⁾ Recueil, стр. I-8691.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Rotterdam (Нидерландия) на 31 януари 2013 г. — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV/ Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Дело C-51/13)

(2013/C 141/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Rotterdam

Страни в главното производство

Ищец: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Ответник: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Преюдициални въпроси

- Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член 31, параграф 3 от Трета директива за животозастраховането ⁽¹⁾, животозастрахователят, въз основа на отворените и/или неписани разпоредби на нидерландското право, като принципите на съразмерност и справедливост, които се прилагат към (пред-)договорното отношение между животозастраховател и потенциален титуляр на полица, и/или общото и/или особено задължение за полагане на грижа, да е длъжен да предоставя на титулярите на полици повече сведения относно разходите и рисковите премии от предвиденото в нидерландските разпоредби, с които през 1999 г. е била транспонирана Трета директива за животозастраховането (по-специално член 2, параграф 2, букви р) и с) от RIAV 1998)?

2. Относито ли е за отговора на въпрос 1 какво е действието от несъобщаването на тези сведения, или какво може да бъде то според нидерландското право?

(¹) Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (ОВ L 360, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Krajský soud v Ostravě (Чешка република) на 30 януари 2013 г. — Strojírny Prostějov, a.s./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-53/13)

(2013/C 141/18)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Ostravě

Страни в главното производство

Жалбоподател: Strojírny Prostějov, a.s.

Отговорник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициален въпрос

Членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз допускат ли да се приложи национално законодателство, съгласно което когато предприятие, изпращащо работници за изпълнение на временна работа в друго предприятие (изпращащо предприятие), е със седалище на територията на друга държава членка, задължението за удържане на данъка върху доходите на тези работници и за внасянето му в републиканския бюджет се носи от ползващото работниците предприятие, при положение че това задължение се носи от изпращащото предприятие, ако седалището му е на територията на Чешката република?

Иск, предявен на 4 февруари 2013 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-60/13)

(2013/C 141/19)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Caeiros, L. Flynn)

Отговорник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да обяви, че като отказва да предостави сумата от 20 061 462,11 £, съответстваща на мито за пресен чесън, изчислени въз основа на неправилна обвързваща тарифна информация, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, член 8 от Решение 2000/597/ЕО (¹) и членове 2, 6, 9, 10 и 11 от Регламент (ЕО) № 1150/2000 (²);

— да осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

В исквата си молба Комисията твърди, че органите на Обединеното кралство са предизвикали загуба на традиционни собствени ресурси, когато без надлежна проверка са издали документи относно обвързваща тарифна информация, които разрешили вноса на китайски пресен чесън извън квотата. Комисията счита, че когато е налице грешка на администрацията, в резултат на която ненадлежно не са установени собствени ресурси, по сметките на Европейският съюз трябва да бъде внесена сума, еквивалентна на изгубените собствени ресурси. Следователно органите на Обединеното кралство трябвало да предоставят на Комисията въпросните мита, чиято обща стойност е изчислена на 20 061 462,11 £, както и дължимите мораторни лихви, предвидени в член 11 от Регламент № 1150/2000.

(¹) Решение 2000/597/ЕО, Евратом на Съвета от 29 септември 2000 г., относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 253, стр. 42, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 206)

(²) Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184)

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 7 февруари 2013 г. — Alba Forni/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Дело C-61/13)

(2013/C 141/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Alba Forni

Отговорник: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca